

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΠΑΖΛ Μοντεσσόρι

Αυτό το πρώτο παζλ, εμπνευσμένο από τη μέθοδο της διάσημης εκπαιδευτικού Μαρίας Μοντεσσόρι, επιτρέπει σε πολύ μικρά παιδιά να εξοικειωθούν με μικρά κομμάτια ξύλου - διεγείροντας έτσι λεπτούς χειρισμούς, αφή, την αντίληψη των σχημάτων και την αίσθηση του χώρου. Αυτή η πολυ-αισθητηριακή προσέγγιση ευνοεί την πιο εμπειριστατωμένη μάθηση, η οποία είναι πολύ σημαντική για τη γνωστική ανάπτυξη σε παιδιά προσχολικής ηλικίας. Στην πραγματικότητα, τα παιδιά συναρμολογούν ένα μεγάλο δέντρο που κατοικείται από 5 αγαπημένα μικρά ξύλινα ζώα, τα οποία πρέπει να μπουν στα αντίστοιχα σχήματα.

ΤΟ ΠΑΖΛ ΚΑΙ ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Πρώτα απ' όλα, έχουμε το μεγάλο δέντρο στο δάσος. Αφήνουμε τα παιδιά να παίξουν εντελώς ανεξάρτητα, χάρη στα αυτο-διορθωτικά ενσφηνώματα. Η βοήθεια, όταν είναι απαραίτητο, πρέπει να περιορίζεται σε μερικές απλές προτάσεις, χωρίς να αντικαθιστά τα παιδιά στις δικές τους ενέργειες. Για παράδειγμα, έχουμε όλα τα χάρτινα και τα ξύλινα στοιχεία τοποθετημένα σε μια επιφάνεια,, με την χρωματιστή πλευρά προς τα πάνω. Στη συνέχεια, πρέπει να τα ενθαρρύνουμε να συγκρίνουν τα σχέδια των στοιχείων με την εικόνα που φαίνεται στο πίσω μέρος του κουτιού, προσελκύοντας την προσοχή τους στις λεπτομέρειες του φυτού: τον κορμό, τα κλαδιά, το φύλλωμα. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε να ονομάσουμε τα στοιχεία, να τους τα δείξουμε με το δάχτυλο και να δώσουμε κίνητρο στα παιδιά με ερωτήσεις: «Αυτός είναι ο κορμός, αυτό είναι το φύλλωμα, αυτή είναι μια κουκουβάγια... Πού ζει η κουκουβάγια; Αυτή είναι μια αλεπού... Πού ζει η αλεπού; " Μόλις συναρμολογηθεί το παζλ - ή ακόμα και κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού - θα πρέπει να ενθαρρύνουμε τα παιδιά να παρατηρήσουν προσεκτικά τα ξύλινα στοιχεία, κάνοντάς τα να αναλύσουν το σχήμα τους και να αναζητήσουν την εικόνα στο αντίστοιχο ενσφηνώμα. Εάν παρατηρήσουμε ότι αντιμετωπίζουν δυσκολία, θα πρέπει να τα βοηθήσουμε απλά παραδίδοντάς τους το σωστό σύμβολο.

ΠΑΡΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

Μπορούμε τώρα να παίξουμε με τα παιδιά ζητώντας τους να ταυτοποιήσουν τα ζώα μέσω των ακόλουθων ερωτήσεων: «Πού είναι η κουκουβάγια; Και πού είναι η αλεπού;» Έπειτα, μπορούμε να τους ζητήσουμε να θυμηθούν τα ονόματα των ζώων: για παράδειγμα, μπορούμε να ρωτήσουμε «Ποιο είναι το όνομα αυτού του ζώου;», δείχνοντας τον σκίουρο. Πρέπει να θυμόμαστε πάντα να επισημαίνουμε το αντικείμενο της ερώτησής μας. Μπορούμε να βελτιώσουμε την εμπειρία, προσθέτοντας πληροφορίες. Για παράδειγμα, μπορούμε να εξηγήσουμε ότι στις ρίζες του μεγάλου δέντρου στο δάσος είναι που μεγαλώνουν ταμανιτάρια, όπως αυτό το πολύχρωμο. Ή αλλιώς μπορούμε να πούμε ότι τα πουλιά κάνουν τις φωλιές τους στα κλαδιά των δέντρων.

Η ΣΟΦΗ ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΑ 5 ΜΥΣΤΙΚΑ

Τέλος, μπορούμε να εφεύρουμε ιστορίες, χρησιμοποιώντας τα ξύλινα στοιχεία. Για παράδειγμα, μπορούμε να αναπαραγάγουμε μαζί με τα παιδιά την ιστορία της κουκουβάγιας, που είναι το σοφότερο ζώο στο δάσος. Όλα τα άλλα ζώα πηγαίνουν στην κουκουβάγια για να μάθουν τα πέντε μυστικά.

ΜΥΣΤΙΚΟ 1: Οι κουκουβάγιες παραμένουν ξύπνιες όλη τη νύχτα, επειδή είναι νυχτερινά ζώα!

ΜΥΣΤΙΚΟ 2: Οι σκίουροι έχουν τη μεγαλύτερη και πιο όμορφη ουρά όλων των ζώων στο δάσος και είναι το πιο ευκίνητο και ταχύτερο ζώο εκεί.

ΜΥΣΤΙΚΟ 3: Τα ρακούν είναι επίσης γνωστά ως «καθαρές αρκούδες», επειδή συχνά τις έχουμε δει να ξεπλένουν το φαγητό τους πριν το φάνε!

ΜΥΣΤΙΚΟ 4: Τα πουλιά δεν πρέπει να ενοχλούνται όταν βρίσκονται στη φωλιά, επειδή προστατεύουν τα αυγά από τα οποία θα εκκολαυθούν τα μωρά πουλιά.

ΜΥΣΤΙΚΟ 5: Λέγεται ότι οι αλεπούδες είναι πολύ πονηρές... Έχετε δει ποτέ καμιά να διασχίζει το δρόμο τη νύχτα; Οι αλεπούδες μπορούν αναμφίβολα να βρεθούν παντού, ακόμη και στον Βόρειο Πόλο!

